

[Wilhelm]

lovindgreb af samme indhold. De har i den samme debat – lidt presset måske – sagt, at det kunne blive nødvendigt med ekspropriation, hvis målsætninger, som de radikale havde opstillet, ikke på anden måde kunne opfyldes. De har gentaget, at det ikke var dem, der stod bag ønsket om, at regeringen skulle forhandle videre efter den 13. november 1980, da A. P. Møller kom tomhændet til en forhandling. Og de har sagt her, at det ikke var dem, der udgjorde alibiet for, at regeringen kan sige, at flertallet for lovindgrebet er væk. Jeg synes, at det står vi os ved at holde dem fast på.

Jeg synes stadig væk, at det er et spørgsmål, hvordan regeringen vil reagere, hvis de radikale holder en lille smule fast i deres synspunkter. Jeg vil gerne understrege, at det, der skal vurderes, ikke er forhandlingsløsningen sammenlignet med lovforslagene. Nej, det er, som fru Lone Dybkjær selv sagde den 11. februar 1981 ved førstebehandlingen af lovforslagene, det, der ville være kommet ud af behandlingen af lovforslagene. Der er situationen jo den, at der ikke kunne komme noget lovindgreb igennem, som var ringere end det, de radikale krævede. De radikale stillede ved den lejlighed selv nogle krav, bl.a. om en skærpet arealtilbagelevering. Det er det, man skal sammenligne med. Jeg synes, det må være i vores interesse ikke at give regeringen alibi for dens knæfald, men at fastholde det, det dog er lykkedes de radikale at stå fast på.

Jeg skal gerne medgive, at jeg måske har udbredt den radikale Nordsøpolitik mere end de radikale selv, men det kan vel ikke være afgørende; de radikale er en lille gruppe og kan ikke overkomme det. Der var mange artikler at skrive, ikke sandt? Så er det da i orden, at vi andre gør lidt ved det. Og jeg vil da erindre hr. Waldorff om, at det var en loyal gengivelse, og den var aftalt som en prioriteret opgave med vores fælles forretningsudvalg.

Første næstformand (Enggaard):

Når der anvendes citater, bør man fortælle, hvor citatet kommer fra, om det citerede er fremsat her i tinget eller uden for tinget. Det sidste kan også være vejledende med hensyn til, om det kan anvendes. Der er ikke

med disse bemærkninger givet autorisation af udtrykkets anvendelse i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Nå, men det afskærer mig fra at fortsætte med den betegnelse vedrørende de radikale. Det er da ganske rigtigt, at hr. Wilhelm har gengivet de radikales udtalelser loyalt, men det, det handler om, er, at det er nogle udtalelser, som hr. Wilhelm med vold og magt har fået trukket ud af de radikale. Eksempelvis under forespørgselsdebatten siger hr. Wilhelm, efter at fru Lone Dybkjær havde haft sit første indlæg, Folketingstidende 1980–81, sp. 822:

»Derfor vil jeg håbe, at de radikale ikke nu vil fjerne den eneste pressionsmulighed, regeringen har i sine forhandlinger, ved at lade det dér stå, men vil komme op og tydeliggøre det og sige, at naturligvis heller ikke de radikale udelukker, at man kan blive nødt til at tilbagekalde bevillingen.«

Og hvad gør de radikale over for sådan en trussel om at være dem, der fratager regeringen dens eneste pressionsmulighed? De går selvfølgelig op og hælder vand ud af ørerne og siger: nå ja, men altså, skulle det komme så galt osv., og vi vil da også gerne.

Jeg vil godt påtage mig at føre sandhedsbevis for, at de radikale hele tiden har tænkt sig at støtte en forhandlingsløsning og kræve en forhandlingsløsning gennemført uanset resultatet. Det stammer fra B.T. den 7. marts 1981, hvor fru Lone Dybkjær bliver spurgt af journalisten Jørgen Frølich om de radikales holdning, og hvor hun svarer:

»Vi vil efter alt at dømme også være at finde blandt forligspartierne i den konstellation, der nu toner frem.«

Denne udtalelse falder, 5 dage før man offentliggør resultatet. Hvis ikke det er det mest glasklare udtryk for, at de radikale har tænkt sig at stille sig bag en forhandlingsløsning, uanset hvad den måtte indeholde energipolitisk, så ved jeg ikke, hvor man ellers vil hente sig beviser.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg tror, at journalisten er enig i, at det her er en rigtig vurdering af de radikale, for han siger, at de radikale må indstille sig på at bide eftertrykkeligt i græsset, hvis de vil have en chance i olieforliget.